

Arrest

nr. 51 792 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Gambiaans staatsburger te zijn van Mandinka origine en afkomstig van Serrekunda. Op 24 november 2008 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) die op 31 augustus 2009 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV), die bij arrest nr. 36.640 van 24 november 2009 voormelde weigeringsbeslissing bevestigde. Op 13 januari 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. U blijft bij de eerder door u in het kader van uw eerste asielpprocedure aangehaalde feiten en vernam ondertussen weldegelijk gezocht te worden door

de Gambiaanse autoriteiten. Ter ondersteuning van uw verklaringen legt u een police report: letter of conviction neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uw eerste asielaanvraag afgewezen werd onder andere omdat de door u ingeroepen problemen niet zozeer betrekking hadden op uw geaardheid maar wel op homoseksuele handelingen omwille van economische motieven en persoonlijk opportunisme - i.e. mannelijke prostitutie - en er geen enkele concrete aanwijzing was dat u door de Gambiaanse autoriteiten gezocht zou worden (zie beslissing CGVS dd. 31/08/2009 en arrest RvV dd. 24/11/2009). Kort daarop, in december 2009, vernam u echter van uw adoptievader Mamadou Djallo dat u weldegelijk gezocht wordt door de autoriteiten. Hij stuurde u een police report: letter of conviction, dd. 3/12/2008, op waaruit blijkt dat u in heel Gambia gezocht wordt omwille van uw homoseksuele activiteiten. Betreffende dit documenten dienen echter volgende vaststellingen en bedenkingen te worden gemaakt. Vooreerst dient vastgesteld te worden dat het kwestieuze document een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren kleurenkopie betreft en er derhalve geen bewijswaarde aan kan worden gehecht. Op het document werd vervolgens een handtekening aangebracht, zonder vermelding evenwel van de naam van de tekenende inspecteur. Bovendien vermeldt dit van de politie uitgaande document dat de Gambiaanse autoriteiten homoseksuele handelingen met de doodstraf bestraffen, hetgeen manifest onjuist is (zie landeninformatie). Voorts betreft het een "letter of conviction" en wordt in dit document naar u verwezen als zijnde "the convict", hetzij "de veroordeelde", maar bleek u niet op de hoogte te zijn van een eventuele veroordeling door een rechtbank (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 3). Gevraagd sinds wanneer uw stiefvader in het bezit was van het kwestieuze document, daar het van 3 december 2008 dateert en hij u in het kader van uw eerste asielpprocedure wel een geboortecertificaat van latere datum, uit het register getrokken op 4 februari 2009, opstuurde, diende u het antwoord bovendien schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 3). U wist evenmin waarom hij het niet bijvoorbeeld samen met het kwestieuze geboortecertificaat opstuurde (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 3). Tot slot kunnen ook bedenkingen gemaakt worden bij het feit dat uw adoptievader blijkbaar zonder probleem in februari 2009 een geboortecertificaat op uw naam kon verkrijgen terwijl u volgens het door u voorgelegde letter of conviction toen reeds veroordeeld en nationaal gezocht werd. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u dan ook allerm minst aannemelijk door de Gambiaanse autoriteiten gezocht te worden omwille van eventuele homoseksuele handelingen.

Gevraagd of u ondertussen weet welke uw seksuele geaardheid is, aangezien u daar tijdens uw eerste asielpprocedure nog niet volledig uit was en niet wist of u in de toekomst homoseksuele of heteroseksuele relaties zou aangaan (zie beslissing CGVS dd. 31/08/2009), antwoordde u zich diep vanbinnen homoseksueel te voelen maar bang te zijn uw homoseksualiteit uit te drukken of te beleven (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4). Gevraagd sinds wanneer u daar duidelijkheid over hebt, antwoordde u dit reeds te weten sinds 2008 toen u nog in Gambia was (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4), hetgeen echter in strijd is met de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste asielpprocedure waaruit blijkt dat u wel degelijk nog gevoelens had voor vrouwen en u niet wist wat de toekomst op dit vlak zou brengen (zie gehoorverslag CGVS dd. 27/08/2009, p. 3). Voorts dient vastgesteld te worden dat u in Gambia volgens uw - ter zake overigens nogal vage - verklaringen enkel seks had met mannen tegen betaling en u sinds uw aankomst in België anderhalf jaar geleden evenmin een homoseksuele relatie hebt gehad (zie beslissing CGVS dd. 31/08/2009; gehoorverslag CGVS dd. 27/08/2009, p. 3 en 4; en gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4). Gevraagd waarom u bang bent uw homoseksualiteit uit te drukken nu u in België bent, antwoordde u niet veel mensen te kennen en sinds uw probleem in Gambia bang te zijn om mensen te vragen of ze homoseksueel zijn (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4). U zou zich om die reden zelfs niet geïnformeerd hebben over de situatie en/of rechten van homoseksuelen in België, maar weet wel dat er in België homoseksuelen zijn en homoseksualiteit hier niet verboden is (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4). Zelf kent u echter geen enkele homoseksueel (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4). U weet ook niet wat het internationaal symbool van de holebi-beweging is en weet niets over de Belgische "gayscene" (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4). U bleef herhalen dat u niet op mensen durft af te stappen met de vraag of ze homoseksueel zijn om op die manier bijvoorbeeld aan informatie te geraken over de situatie of ontmoetingsplaatsen van homoseksuelen in België (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4). Het feit dat u denkt enkel andere homoseksuelen te kunnen ontmoeten of aan informatie te kunnen geraken door op mensen af te stappen en hen te vragen of ze homoseksueel zijn, is echter zeer opmerkelijk te noemen. Wanneer u erop gewezen werd dat u ook via andere kanalen aan

nuttige informatie kon geraken, zelfs zonder daarbij uw eigen geaardheid te kennen te geven, bleek u nog niet over die mogelijkheid nagedacht te hebben of u althans geen dergelijke mogelijkheid te kunnen indenken (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4), wat opnieuw zeer bedenkelijk is. Tot slot verklaarde u zich goed te voelen bij uw seksuele geaardheid, wat echter moeilijk te verenigen valt met uw verklaring als zou u uw beweerde homoseksualiteit zelfs na anderhalf jaar in België, waar homoseksualiteit zoals u zelf aangaf niet verboden is, niet durven beleven (gehoorverslag CGVS dd. 26/07/2010, p. 4).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen weet u dan ook allerminst te overtuigen betreffende uw beweerde homoseksuele geaardheid en maakt u niet aannemelijk door de Gambiaanse autoriteiten gezocht te worden. Derhalve maakt u niet aannemelijk dat in uw hoofd een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De overige door u neergelegde documenten (inschrijvingsfiche Nederlands tweede taal, attest cursus maatschappelijke integratie, certificaat van de opleiding Nederlands tweede taal, deelcertificaat van de module NT2 waystage A+B, attest van aansluiting bij K.V. Kortrijk en deelname aan trainingen van de beloften van K.V. Kortrijk, en krantenartikel over het burenduel tussen K.V. Kortrijk en S.V. Roeselare, dd. 5/3/2010) zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen daar deze louter betrekking hebben op uw integratie in België en niets toevoegen aan uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling werpt verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht op.

Verzoeker is van mening dat de bestreden beslissing niet wordt gedragen door deugdelijke motieven. Verzoeker herhaalt zijn verklaringen voor de commissaris-generaal en geeft toelichting bij de nieuwe elementen en bij de opmerkingen van de bestreden beslissing bij zijn seksualiteit.

Inzake het politierapport stelt verzoeker dat de commissaris-generaal niet aantoonde dat het een vals document betreft, dat het niet uitgesloten is dat hij bij verstek werd veroordeeld en is er van overtuigd dat zijn vader hem geen vervalste stukken zou bezorgen.

Verzoeker stelt vervolgens, zoals medegedeeld tijdens de eerste asielprocedure, te vermoeden homoseksueel of biseksueel te zijn. Zijn geaardheid doet er volgens verzoeker echter niet toe. Wat van belang is, is het feit dat hij als homoseksueel wordt gepercipieerd en daardoor problemen krijgt met de Gambiaanse overheid.

2.2. Verzoeker voert ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag een document aan, *in casu* een document van 3 december 2008 dat uitgaat van de Gambiaanse politie met als hoofding "*Police report: letter of conviction*" (vrije vertaling: "*politierapport: brief met betrekking tot veroordeling*") en waarin verzoeker wordt omschreven als "*the convict*" (vrije vertaling: "*de veroordeelde*").

Dienaangaande wordt opgemerkt dat verzoeker, hoewel in het document ter ondersteuning van zijn herhaalde asielaanvraag melding wordt gemaakt van het feit dat hij een veroordeelde is, geen begin van bewijs bijbrengt inzake een proces dat tegen hem werd gevoerd. Verzoekers stelling dat hij niet "*uit[sluit] dat hij veroordeeld werd bij verstek tijdens zijn afwezigheid*" kan bezwaarlijk aanvaard worden, daar aangenomen moet worden dat, aangezien hij in de mogelijkheid verkeert om een document bij te brengen waaruit een veroordeling zou blijken, hij ook een begin van bewijs van een strafrechtelijke procedure moet kunnen bijbrengen. Dit klemmt des te meer daar verzoeker de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande het document, waaruit blijkt dat het een gemakkelijk te fabriceren kleurenkopie betreft die voorzien is van een naam die niet kan worden toegerekend aan een persoon en melding maakt van een niet voorziene straftoemeting, niet *in concreto* weerlegt. Verzoeker toont niet aan gepercipieerd te worden als homoseksueel door de Gambiaanse overheden.

Aangezien aan het voormelde document authenticiteit en bijgevolg ook geloofwaardigheid dient te worden ontzegd, maakt verzoeker zijn stelling dat "[h]ij (...) in zijn thuisland gepercipieerd [wordt] als zijnde homoseksueel en hij kent om die reden problemen met de Gambiaanse overheid" niet aannemelijk.

Verweerder wijst er terecht op dat in het kader van het eerste asielverzoek werd geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk maakte door de Gambiaanse overheden als homoseksueel te worden aanzien, noch dat hij omwille van die reden in de negatieve aandacht van de autoriteiten staat. Gelet op de niet *in concreto* weerlegde vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, toont hij tijdens onderhavige procedure evenmin aan homoseksueel geaard te zijn.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Uit het voormelde blijkt dat de materiële motiveringsplicht niet werd geschonden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde (zie sub 2.2.) en de elementen in het administratief dossier toont verzoeker derhalve niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS